

GETTYSBURGDAKI MEZARLIĞIN

ADANMASINDA YAPILAN KONUŞMA

Seksen yedi yıl önce babalarımız bu kıtada, özgürlük içinde vücut bulmuş, ve bütün insanların eşit yaratıldıkları fikrine inanmış yeni bir ulus yarattılar.

Şimdi bizler bu ulus'un, ya da böyle yaratılmış ve kendini böylesine adanmış her hangi bir ulus'un, uzun süre dayanabilip dayanamayacağını deneyen büyük bir iç savaşına girişmiş bulunuyoruz. Bu savaşın büyük bir alanında toplanmış bulunuyoruz. O alanın bir parçasını bu ulus'un yaşayabilmesi için canlarını verenlere son bir dinlenme yeri olarak armağan etmeğe geldik. Bunu yapmamız tamamen uygun ve yerindedir.

Lâkin, daha geniş bir anlamda, bizler bu toprağı adanmayız — kutsayamayız — kutlu kılamayız. Burada çarpışan, diri ve ölü yiğitler, burasını öylesine kutlu kılmışlardır ki, ona bir şey eklemek ya da ondan bir şey eksiltmek yetersiz gücümüzün çok üstündedir. Dünya burada söylediklerimize az önem verecek ve uzun süre hatırlamayacak, fakat onların burada yaptıklarını hiç bir zaman unutmayacaktır. Asil biz hayatta olanlara düşen, burada vuruşanların bu güne dek o kadar asilce yürüttükleri bitmeyen işe kendimizi adamaktır. Gerçekte, bizlere düşen, önümüzde duran büyük göreve kendimizi burada adamaktır—ki bu ünlü ölümlerden uğruna en büyük fedakârlığı yaptıkları soruna daha fazla bağlılığı öğrenelim—bu ölümlerin yok yere ölmediklerine kesinlikle karar verelim — Tanrı'nın yardımıyla bu ulus yeniden özgür olarak doğsun—ve halkın, halk tarafından, halk için olan hükümet yer yüzünden silinmesin.

ABRAHAM LINCOLN.

19 Kasım, 1863.

Cevirenler Hacer Özışık, Margaret Kamburoğlu, Abraham Bodurgil